στοχὶς Γωγονῆς ὑπεχρεώθη ἑλὼν ἄκων ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον ἀποστόλου τῆς εἰρήνης ἐν Ἀποκορώνῳ ὅπως φέρῃ σύγχυσιν εἰς τὰς πυκνὰς φάλαγγας τῶν ἐν Ἀποκορώνῳ ἐχθρῶν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα φθάνει εἰς Βάμον ὁ κυβερνητικὸς ἀπόστολος κ. Γωγονῆς καὶ προσεκάλει ἐκεῖ 2—3 ἐξ ἑκάστου χωρίου ὅπως κηρύξῃ τὸν λόγον τῆς ὁμονοίας, ἀλλ' οἱ κ. κ. Κακούρης καὶ Σήφακας τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκάλουν εἰς Σαμωνᾶ τοὺς πολυπληθεῖς φίλους των καὶ ἔκαμαν ἀδελφοποιΐαν εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Πασσᾶ. Ταῦτα μαθὼν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς καὶ βλέπων ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Γωγονῆ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἔβλαπτε περισσότερον, διότι οἱ Ἀποκορωνιῶται δὲν εἶναι ἀπ' ἐκείνους ὅπου σέρνωνται ἀπὸ τὴν μύτην, προσεποιήθη τὸν θυμωμένον καὶ διέταξε τὸν κ. Γωγονῆν τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ν' ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν θέσιν του. Δὲν πειράζει ὅτι ἀπέτυχε τὸ σχέδιον τοῦ κ. Κοπάση ὁποῖος δὲν κάμνει κακά, δὲν κάνει οὔτε καλά.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Παύσεις καὶ διορισμοί.

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀβδοὺλ πασσᾶς ἐπαύθη τῆς θέσεως Συμβούλου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως εἰς ἣν διωρίσθη ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Ἐσαὰτ Βέης τέως Διοικητὴς Ρεθύμνης.

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀβδοὺλ Πασσᾶς ὑπηρέτησεν ἐν Κρήτῃ ἐπὶ πέντε περίπου ἔτη κατὰ πρῶτον ὡς Διοικητὴς Ρεθύμνης κατόπιν ὡς Διοικητὴς Ἡρακλείου καὶ ἀπὸ τοῦ 1885 ὡς Σύμβουλος τῆς Γεν. Διοικήσεως· εἰς ὅλας δὲ τὰς θέσεις ηὐδοκίμησε καὶ τὰς καλλιτέρας ἀφῆκεν ἀναμνήσεις διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ ἀμεροληψίαν του καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρός του.

Ὁ διάδοχος αὐτοῦ Ἐξοχ. Ἐσαὰτ Βέης ὑπηρέτησε μέχρι τοῦ 1878 ὡς Ἔπαρχος ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις τῆς νήσου κατὰ τὸ 1878 διωρίσθη Διοικητὴς Ρεθύμνης μετετέθη δὶς εἰς Ἡράκλειον καὶ ἐκεῖθεν μετετέθη πάλιν ἐνταῦθα πρὸ 11 μηνῶν. Εἰς ὅλας δὲ τὰς θέσεις ταύτας ὑπηρέτησε μετ' ἐκτάκτου δραστηριότητος καὶ ἀμεροληψίας ἐν κρισίμοις μάλιστα περιστάσεσι.

Ἡ προαγωγὴ ὅθεν αὐτοῦ εἶναι ἐπαξία τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν εἶναι ὅτι τὰ προτερήματα τοῦ Ἐξοχ. Ἐσαὰτ Βέη θὰ ἀποβῶσιν ἀνωφελῆ ἀπέναντι τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει διοικητικῆς ἐξαχρειώσεως καὶ διαφθορᾶς καὶ τοῦ βασιλεύοντος ὀλεθρίου φατριασμοῦ ὡς ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νοσούσης τῆς κεφαλῆς νὰ διατηρηθῇ ὑγιὴς ὁ τράχηλος τοῦ σώματος.

⁂

Ὁ κ. Γεώργιος Μαρῆς Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Σφακίων, ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἱκανωτέρων ἐπαύθη καὶ ἀντ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ κ. Ν. Παπαδάκης ἀδελφὸς τοῦ Συντάκτου τῆς «Ἀληθείας».

⁂

Ἐπίσης ἐπαύθη ἄνευ αἰτίας ἀλλὰ μόνον χάριν κομματικῶν ἀναγκῶν ὁ Εἰρηνοδίκης Μυλοποτάμου Ἀβεδὶν Ἐφένδης ὑπάλληλος ἱκανός, καὶ ἀντ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς πόλεως Ρεθύμνης Μεχμὲτ ἐφένδης Παντελάκης εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου μετετέθη ὁ Χουσεῒν ἐφένδης Βεϊσαγαδάκης γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου Μισιρίων.

Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου Μισιρίων διωρίσθη ὁ γενικὸς ἐνιστάμενος καὶ ἀνακόπτων ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων Κλαψαράκης ὅστις δι' ἐνστάσεων αὐτοῦ προσέβαλε τὴν ἐγγραφὴν πλείστων δημοτῶν τῆς πόλεως Ρεθύμνης ἀγνοεῖ δὲ τὴν «Ἑλληνικὴν» διότι δὲν ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ.

⁂

Ὡσαύτως ἐπαύθη ὁ ἱκανώτατος Ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων. Καλὰ τὸ ἔπαθεν ὅμως διότι δὲν ἐσκέπασε τὴν κλοπὴν τῶν μετζιτίων ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖον καίτοι γνωρίζων τὰς πρὸς τὸν κλέπτην συμπαθείας.

Ἐπίσης ἐπαύθη κατὰ κατεπείγουσαν κομματικὴν ἀπαίτησιν ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Ρεθύμνης Κατσομπάκης πρὸ ἐτῶν διατελῶν ὑπάλληλος.

⁂

Ἡ ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος «Λευκὰ Ὄρη» ἣν ἄλλοτε ἐξέδιδεν ὁ κ. Κ. Μιτσοτάκης ἐπανελήφθη ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδος. Ὁ τέως ὑπεύθυνος κ. Μητσοτάκης δὲ θὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν ἔκδοσιν. Συντάκται εἰσὶν οἱ κ. κ. Χ. Πολογεωργάκης, Κ. Φούμης Ἐλ. Βενιζέλος καὶ Ἰάκωβος Μοάτσος.

Δημοσία ἀσφάλεια

Ἐν χωρίῳ Μύρθιῳ τῆς ἐπαρχίας Ἁγίου Βασιλείου τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῶν χριστουγέννων συνέβη ἔρις προκληθεῖσα ὑπό τινος Μαστοράκη ἐν καταστάσει μέθης διατελοῦντος· ὁ προκαλέσας τὴν ἔριδα ἐτραυματίσθη σπουδαίως διὰ μαχαίρας ὡς καὶ 3 ἄλλοι ἐπληγώθησαν ἐλαφρῶς. Καὶ ἐκ τῶν λαβόντων μέρος συμβιβαστῶν ἐπληγώθησαν τινὲς ἀσημάντως διὰ πετρῶν ἃς ἔρριπτον γυναῖκες λαβοῦσαι μέρος εἰς τὴν συμπλοκήν.

Ἐν Λευκογείοις τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ὁ ἐκ Μαριοῦ Ὀρφανουδάκης εἶχε τραυματίσει διὰ μαχαίρας τὸν Κακοδολάκην. Κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ὁ εἰρημένος Ὀρφανουδάκης διέβαινεν ἐκ Λευκογείων μετὰ τοῦ ἐφημερίου τοῦ χωρίου Γιαννιοῦ. Ὁ Κακοδολάκης ἰδὼν τὸν τραυματίσαντα αὐτὸν παρέλαβε καθ' ἑαυτοῦ 3 τῶν συγγενῶν του καὶ καταδιώξαντες τὸν Ὀρφανουδάκην. Ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ ἔξωθεν τοῦ χωρίου καὶ ἐτραυμάτισαν αὐτὸν σοβαρῶς εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος κατὰ δὲ τὴν γενομένην συμπλοκὴν ἐπληγώθη διὰ μαχαίρας καὶ ὁ Κακοδολάκης ἀπὸ τὸν Ὀρφανουδάκην.

Ἐν Σπήλι ἕδρᾳ τοῦ ἐπαρχείου Ἁγίου Βασιλείου συνεχῶς συμβαίνουσιν ἔριδες. Τὴν παρελθοῦσαν δὲ Δευτέραν ἐγένετο χρῆσις καὶ μαχαιρῶν καὶ ρεβόλβερ.

Κλοπαὶ συμβαίνουσι πλεῖσται καθ' ἑκάστην εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ περιγράψῃ λεπτομερῶς τὰς συμβαινούσας κλοπάς.

Καθὰ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Χανίων καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς κεντρικαῖς φυλακαῖς τῆς νήσου ἡ χωροφυλακὴ ἀδυνατεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν· τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔλαβε χώραν συμπλοκὴ ἐντὸς τῶν φυλακῶν καθ' ἣν ἐφονεύθη εἷς καὶ ἐτραυματίσθη ἕτερος.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Συντάκτα τῆς Παρρησίας.

Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεώς μου εἰς ὅσα κακοβούλως καὶ μετὰ δολίας προαιρέσεως ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 33 φύλλῳ τῆς «Ἴδης» κατ' ἐμοῦ ἔπλασεν ἡ γόνιμος εἰς ψεύδη καὶ συκοφαντίαις φαντασία τοῦ συντάκτου καὶ διευθυντοῦ αὐτῆς, δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὰς ἑξῆς συνημμένας δηλώσεις τῶν κ. κ. Γεωρ. Χατζηγρηγοράκη, Στυλ. Βαρδάκη, Ἀντωνίου Βλατάκη καὶ Ἰωάν. Χατζημανιουδάκη οὓς αὐτὸς ἐπικαλεῖται. Προκαλῶ δ' αὐτὸν ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον δημοσιεύσῃ διά τινος τῶν ἐν Κρήτῃ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, τὸν ὁρμαθὸν τῶν ἐγγράφων τῶν ἀποδεικνυόντων ὅσα διατείνεται, ἢ ἔστω καὶ ἓν μόνον ἔγγραφον ἐκ τοῦ ὁρμαθοῦ τούτου, καθὼς καὶ ἐνυπογράφους τὰς μαρτυρίας τῶν κ.κ. Κ. Φουρναράκη Ι. Πετρακάκη καὶ ἀναγνώστου Τσίγλη, ἢ οὑτινος δήποτε ἄλλου, ὃν ἐπικαλεῖται, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐκτὸς τῶν ἄλλων τίτλων οὓς πάνυ δικαίως ἐκτήσατο, μοὶ ἀπονέμει βεβαίως τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκαλῶ αὐτὸν ἄτιμον καὶ αἰσχρὸν συκοφάντην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς πιστοποιήσεις τῆς Γραμματείας τῆς Δημογεροντίας ἂς δημοσιεύσῃ ἐπίσης τὸ σχετικὸν ἔνταλμα διὰ νὰ μάθῃ ὁ κόσμος τίς λέγει τὴν ἀλήθειαν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ τῆς Δημογεροντίας ἂς ἀναγνώσῃ τὴν γνωστοποίησιν ἣν ἐπέδωκα πρὸς τὴν ἐνταῦθα Διοίκησιν. Τὸ δὲ γραφεῖον τῆς ἀνακρίσεως ἀπὸ τοῦδε δύναται νὰ βεβαιώσῃ πάντα ἐὰν ἡ παρ' ἐμοῦ διαχείρισις τῶν χρημάτων τῆς παιδείας ὑπῆρξε πιστὴ καὶ τιμία, καὶ ἐὰν ὁ κατήγορός μου εἰς ὅλα ψεύδεται καὶ εἰς ὅλα ἀποδεικνύεται φαῦλος καὶ αἰσχρὸς συκοφάντης.

Εὐτυχῶς ἡ μικρὰ κοινωνία παρ' ᾗ ζῶμεν ἀμφοτέρους καλῶς γνωρίζει κατὰ βάθος μῆκος πλάτος.

Ἂς μηχανᾶται ὅθεν ὁ κακότυχος συκοφάντης μου εἰς τοιαῦτα φαντασιώδη πλάσματα. Τὸν διαβεβαιῶ δὲ ὅτι τὰ ἄτιμα ψεύδη καὶ αἱ αἰσχραὶ συκοφαντίαι του ὄχι μόνον δὲν μὲ πτοοῦσι ἀλλὰ τοὐναντίον μάλιστα μὲ κάμνουσι νὰ χαίρω· διότι παρέχουσιν ἀφορμήν, ὅπως ἑδραιωθῇ ἀκόμη στερεώτερον ἡ μαύρη ὑπόληψις ἧς παρὰ συμπάσῃ τῇ Κρητικῇ Κοινωνίᾳ δικαιότατα ἀπολαύει.

Διατελῶ μεθ' ὅλης τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως
Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 30 Δεκεμβρίου 1888
Δημ. Κ. Ζανιδάκης

Κύριε Συντάκτα τῆς Παρρησίας.

Δημοσιεύσατε, παρακαλῶ, χάριν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας ὅτι δὲν γνωρίζω προδοσίας τοῦ Κυρίου Τζανιδάκη δι' ἃς μὲ προτείνει μάρτυρα, ὁ συντάκτης τῆς Ἴδης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 33 φύλλῳ.

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 29 Δεκεμβρίου 1888.
Ὁ ὑμέτερος
Γεωργ. Ἰωσ. Χατζηγρηγοράκης

Κύριε συντάκτα τῆς «Παρρησίας.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 33 φύλλῳ τῆς «Ἴδης» κατεχωρίσθη διατριβὴ τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Παπαδάκη δι' ἧς, ὡς μὴ ὤφειλε, διαστρέφονται γεγονότα πασίγνωστα.

Χωρὶς νὰ ἐνδιατρίψω εἰς ὅσα ἄλλα ἡ εἰρημένη διατριβὴ ἀναφέρει, καίτοι τὸ ἀναληθὲς αὐτῶν εἶναι πασίγνωστον, περιορίζομαι νὰ εἴπω δι' ἐκεῖνα μόνον εἰς τὰ ὁποῖα μὲ ἐπικαλεῖται ὡς μάρτυρα ὁ κ. Θ. Παπαδάκης ὅτι ἔκαμε σφάλμα νὰ ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν μου διότι δὲν γνωρίζω τίποτε ἄλλο εἰμὴ μόνον ὅτι ὅσα λέγει ὁ κ. Θεμιστοκλῆς δὲν εἶναι ἀληθῆ. Οὐδέποτε ὁ κ. Ζαννιδάκης ἔλαβεν ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς μου νὰ τὸν σώσω ἀπὸ τὴν ὀργὴν τῶν συναδέλφων του διὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἀνακλήσεως τοῦ περὶ ἀρνήσεως φόρων ψηφίσματος· ἄλλως τε αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀπίθανον. Τὰ χριστιανικὰ μέλη τῆς Βουλῆς ἀνεκάλεσαν διὰ τηλεγραφήματος αὐτῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον τὸ ψήφισμα τῆς ἀρνήσεως τῶν φόρων. Τί λοιπὸν εἶχε νὰ προδώσῃ κανεὶς διὰ τηλεγράφημα ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν Σουλτάνον;

Διὰ τὸ ἄλευρι ὅπου ἐπῆραν οἱ στρατιῶται μου κατὰ τὸ ἔτος 1878 ἀπὸ τὸ ἄλεσμα τοῦ κ. Ζαννιδάκη οὗτος μοὶ ἔκαμε παρατηρήσεις τινὰς ἀλλὰ ποίαν σχέσιν αὐτὰ ἔχουσι μὲ τὰ γενικὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀναμιγνύει ὁ κ. Θεμιστοκλῆς μὲ τρόπον σκανδαλώδη; τὸ ζήτημα ἐκεῖνο ἦτο καθαρῶς προσωπικὸν καὶ ἐλύθη δι' ἐξηγήσεως μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Ζαννιδάκη.

Ἂν ὁ κ. Θεμιστοκλῆς νομίζει ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ κάμῃ σουχλικὰ καὶ ἐπιφέρῃ διαιρέσεις ἀπατᾶται διότι ἡ ἰδική μου μνήμη δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ τὴν βοηθήσῃ.

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 27 Δεκεμβρίου 1888
Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.
Ὅλος ὑμέτερος
Στυλ. Βαρδάκης

Ρεθύμνῃ τῇ 28 Δ)βρίου 1888
Φίλτατε Κύριε Δημ. Ζανιδάκη

Ἀπαντῶν εἰς τὴν χθεσινὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν Σας, δι' ἧς με παρακαλεῖτε νὰ δηλώσω εὐσυνειδήτως ὅ,τι γνωρίζω ἐπὶ τῶν γραφομένων καθ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Παπαδάκη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 33 φύλλῳ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ «Ἴδη»,

Δηλῶ ὑμῖν καὶ τοῖς πᾶσιν, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑμεῖς κατεπροδίδετε κατὰ τὸ ἔτος 1877 εἰς τὸν τότε Διοικητὴν Ρεθύμνης Δζαβὶτ πασσᾶν ὅ,τι ἠκούετε ἐκ τῆς παρακειμένης οἰκίας Σας, παρὰ τῶν συνεργαζομένων περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1877, καθόσον δὲν Σᾶς εἶδον ποτὲ παραμονεύοντα ἐπὶ τούτῳ· ἁπλῶς ἠγέρθη μεταξύ μας ὑπόνοια ὅτι ἐνδεχόμενον ἦν' ἀκούηται ἐκ τῆς παρακειμένης οἰκίας Σας ἡ ἐκφραζομένη γνώμη ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου ἐκείνου, δὲν ἐσχηματίσθη ὅμως παρ' οὐδενὸς πεποίθησις ὅτι ἠθέλετε μᾶς προδόσει καθότι ὁ χαρακτήρ Σας δὲν εἶναι τοιοῦτος.

Ἑπομένως φρονῶ ὅτι πᾶν ὅ,τι ὁ ἀξιότιμος κ. Θ. Παπαδάκης ἔγραψε καθ' ὑμῶν περὶ τῆς ῥηθείσης ὑποθέσεως προῆλθεν ἐξ ἀτομικοῦ πάθους τοῦ εἰρημένου διατριβογράφου καθ' ὑμῶν.

Ὅλως Ὑμέτερος
(ὑπ.) Α. Βλατάκης.

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος «Παρρησία»

Ὅσα γράφει ὁ Θεμιστοκλῆς Παπαδάκης εἰς τὴν διατριβήν του ὅπου εἶναι περασμένη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 33 φύλλον τῆς «Ἴδης» διὰ τὸν πηγαιμὸν τοῦ Δημητρίου Ζανιδάκη εἰς τὸ Κλῆμα εἶναι καθαρὰ ψεύματα εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Κυρίου Στυλιανοῦ Βαρδάκη εἰς Ρέθυμνον ἐσυνάχθησαν οἱ πρόκριτοι τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης καὶ ἐξέλεξαν τὸν Κύριον Δημήτριον Ζανιδάκη καὶ ἐμὲ ἀντιπροσώπους νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν συνάθροισιν, εἰς τὸ Κλῆμα· τὸ ἐκλογητήριον ἐπήραμεν τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἐφύγαμεν μαζὴ καὶ τὸ βράδυ ἐμείναμεν εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν εἰς τὸ σπίτη τοῦ Κυρίου Ὀδυσσέως· τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθεν ἀπὸ ἐκεῖ ὁ αμμαρίτης ὁ Παῦλος Μοράκης καὶ ὁ μακαρίτης Γεώργιος Βιγδινάκης ὁ Μαυρούλιος καὶ πολλοὶ ἄλλοι μετὰ τῶν ὁποίων ἐγίναμεν σχεδὸν 50 καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὴν συνάθροισιν εἰς τὸ Κλῆμα. Ἐμείναμεν ἐκεῖ ἀρκετὰς ἡμέρας καὶ πάλιν ἐπιστρέψαμε μαζή.

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 27 Δ)βρίου 1888
Ἰωάννης Χατζὴ Μανουδάκης

Δὲν λέγεις ἀλήθειαν κ. Θ. Παπαδάκη διότι οὐδέποτε ὁ κ. Δ. Ζαννιδάκης οὔτε ἐχρεώθη εἰς τὸ κατάστημα οὔτε εἰς οὐδεμίαν ἐκλογὴν ἔδωκεν διαταγὴν εἰς τὸ κατάστημά μου νὰ τροφοδοτηθοῦν ἄνθρωποι διὰ λογαριασμόν του.

Ἐν Ρεθύμνῃ 29 Δ)βρίου 1888
Ἐμμανουὴλ Γοβατζιδάκης

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς Χρ. Δημογεροντίας Ρεθύμνης
Πρὸς
τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Διοικητὴν Ρεθύμνης

Ἐξοχώτατε

Λήξασης τῆς τριετοῦς περιόδου τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν ὡς δημογερόντων παρὰ τῇ ἐνταῦθα κεντρικῇ Χριστ. Δη-